

10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kada je odlučila da oporezivane društva iz Ujedinjene Kraljevine porezom na dobit stranih društava kćeri „samo u onoj mjeri koja se može pripisati domaćoj imovini i aktivnostima” ne predstavlja ograničenje slobode poslovnog nastana i da osporena mjera nije potrebna kako bi se osigurala usklađenost sa slobodama iz Ugovora.

U potporu svojem zahtjevu (istaknutom podredno) za poništenje članka 2. pobijane odluke, tužitelj ističe sljedeći tužbeni razlog.

11. Jedanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija, čak i ako osporena mjera predstavlja državnu potporu (što se niječe), počinila pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdila da se povratom potpore ne bi povrijedilo temeljna načela prava Unije, i kada je naložila povrat potpore neovisno o tomu je li osnivanje CFC-ova i njihovo davanje zajmova nerezidentnim grupacijama društava zapravo predstavljalo ostvarivanje slobode poslovnog nastana i slobodnog kretanja kapitala. Konkretno, u ovom bi slučaju povrat potpore doveo do povrede tužiteljeve slobode poslovnog nastana iz članka 49. UFEU-a ili slobodnog kretanja kapitala iz članka 63. UFEU-a. U mjeri u kojoj takva povreda postoji, nalog za povrat potpore iz članka 2. pobijane odluke treba poništiti.

(¹) Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

(²) Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.)

Tužba podnesena 8. studenoga 2019. – Just Eat Holding protiv Komisije

(predmet T-766/19)

(2020/C 45/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Just Eat Holding Ltd (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: M. Whitehouse i P. Halford, *Solicitors*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije (EU) 2019/1352 od 2. travnja 2019. o državnoj potpori SA.44896 koju je provela Ujedinjena Kraljevina u pogledu izuzeća financiranja unutar grupacija kontroliranih stranih društava (CFC) (SL 2019., L 216, str. 1.);
- podredno, poništi članak 2. pobijane odluke u dijelu u kojem se njime povrjeđuje tužiteljeva sloboda poslovnog nastana iz članka 49. UFEU-a ili slobodno kretanje kapitala iz članka 63. UFEU-a; i
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedanaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i/ili očitu pogrešku u ocjeni kada je zaključila da je sustav izuzeća financiranja unutar grupacija (u daljnjem tekstu: osporena mjera) doveo do ekonomske prednosti u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava i/ili očitu pogrešku u ocjeni prilikom utvrđivanja referentnog sustava za potrebe analize „selektivnosti”.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogreške koje se tiču prava i očite pogreške u ocjeni kada je pogrešno odnosno nepotpuno utvrdila, te pogrešno razumjela, relevantne ciljeve referentnog sustava koji je izabrala.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogreške koje se tiču prava i/ili očite pogreške u ocjeni kada je utvrdila da se osporenom mjerom odstupa od referentnog sustava koji je izabrala.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogreške koje se tiču prava i/ili očite pogreške u ocjeni kada je osporenu mjeru pogrešno okvalificirala kao *prima facie* selektivnu, pogrešno smatrajući da dovodi do različitog postupanja s poduzetnicima u pravno i činjenično usporedivim situacijama.
6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kada je prilikom ocjene selektivnosti osporene mjere u obzir uzela Direktivu Vijeća (EU) 2016/1164⁽¹⁾, s obzirom na to da je taj instrument stupio na snagu tek nakon kraja razdoblja u kojem je Komisija odlučila da osporena mjera predstavlja državnu potporu.
7. Sedmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da pobijana odluka predstavlja Komisijinu zlorporabu ovlasti koja je u suprotnosti s porednom suverenosti Ujedinjenje Kraljevine.
8. Osmi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila očite pogreške u ocjeni kada je utvrdila da se navodno odstupanje ne može opravdati s obzirom na oporezivanje netrgovinske financijske dobiti ostvarene od kvalificiranih kreditnih odnosa koja je *prima facie* obuhvaćena odjeljkom 371.EB (aktivnosti u Ujedinjenoj Kraljevini) Taxation (International and Other Provisions) Acta 2010 (Zakon o oporezivanju (međunarodne i druge odredbe) iz 2010.). Kad je riječ o izuzećima u vezi s „kvalificiranim sredstvima” ili „dobiti koja proizlazi iz jednakih kamata”, Komisijinoj odluci također nedostaje obrazloženje u pogledu njihove opravdanosti odnosno neopravdanosti.
9. Deveti tužbeni razlog, koji se temelji na Komisijinoj povredi članka 108. stavka 2. UFEU-a i članka 6. Uredbe (EU) 2015/1589⁽²⁾ te povredi dužnosti dobre uprave iz članka 41. Povelje o temeljnim pravima. Konkretno, u odluci o pokretanju postupka nije navela da dvoji o opravdanosti „75-postotnog izuzeća” iz odjeljka 371.ID Taxation (International and Other Provisions) Acta 2010 kako bi izbjegla praktične poteškoće do kojih dovodi analiza značajnih dužnosti zaposlenika u vezi s kreditiranjem unutar grupacije, kao što je pružanje zainteresiranim strankama odgovarajuće mogućnosti da na to daju svoja očitovanja; propustila je, tijekom istrage, pozvati zainteresirane stranke da se u tom pogledu očituju; te je u pobijanoj odluci odlučila zanemariti takva očitovanja koja su zainteresirane stranke u tom pogledu zapravo dale. Slijedom toga, pobijana odluka je ništava.
10. Deseti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava kada je odlučila da oporezivanje društva iz Ujedinjene Kraljevine porezom na dobit stranih društava kćeri „samo u onoj mjeri koja se može pripisati domaćoj imovini i aktivnostima” ne predstavlja ograničenje slobode poslovnog nastana i da osporena mjera nije potrebna kako bi se osigurala usklađenost sa slobodama iz Ugovora.

U potporu svojem zahtjevu (istaknutom podredno) za poništenje članka 2. pobijane odluke, tužitelj ističe sljedeći tužbeni razlog.

11. Jedanaesti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija, čak i ako osporena mjera predstavlja državnu potporu (što se nije čelo), počinila pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdila da se povratom potpore ne bi povrijedilo temeljna načela prava Unije, i kada je naložila povrat potpore neovisno o tomu je li osnivanje CFC-ova i njihovo davanje zajmova nerezidentnim grupacijama društava zapravo predstavljalo ostvarivanje slobode poslovnog nastana ili slobodnog kretanja kapitala. Konkretno, u ovom bi slučaju povrat potpore doveo do povrede tužiteljeve slobode poslovnog nastana iz članka 49. UFEU-a i slobodnog kretanja kapitala iz članka 63. UFEU-a. U mjeri u kojoj takva povreda postoji, nalog za povrat potpore iz članka 2. pobijane odluke treba poništiti.

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća (EU) 2016/1164 od 12. srpnja 2016. o utvrđivanju pravila protiv praksi izbjegavanja poreza kojima se izravno utječe na funkcioniranje unutarnjeg tržišta (SL 2016., L 193, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9. i ispravak SL 2017., L 186, str. 17.)